

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
[Επίτιμου Δημάρχου, πρώην ύπουρου]

«Έχει κάποιαν ιδιότητα εννοια και διαστέλλεται εις ευρύτερον ήθικόν γεγονός ή έρευνας της έπειτα κάθε Πολιούχου. Διότι είδει εύκαιραν διαπιστώσεως του θρησκευτικού αίσθηματος, το όποτον, εις την χώραν μας, παρά τας ψυχολογικάς αναμοχλεύσεις, τας όποιας προσέκαλεσεν ο πόλεμος και αι ακόλουθήσασαι θραμικαί περιστάσεις, διατηρείται άκματον και ύψηλόν, άπρόσβλητον από διαβρωτικάς επιδράσεις του όλισμου, του όποτου το άπειλητικόν κύμα πολιτοκεί τας μεταπολεμικάς συνειδήσεις. Έτσι, διά μίαν άκόμη φοράν, θα επιβεβαιωθή, σήμεραν, εις την ώραν Πελοποννησιακήν πρωτεύουσιν, πόσον άδοξοτος είναι ή φλόγα της Πίστews και πόσον ισχυρά ή Ικανότης της εξάρσεως, εις τούς κόσμους εκείνους του υπεραίσθητου, εις τούς όποιους ο άνθρωπος φθάνει οδηγούμενος από την ψυχήν. Και μόνον από αυτήν.

Ειδικώς αι Πάτριαι έχουν μέγαν δεσμόν με τον Πολιούχον των. Και, κάθε φοράν, εκδηλούται ή εύλάβεια των, με την υποβλητικήν δύναμιν λυρικής στροφής, Ικανής να διασκορπίση τον τόνον της άγνότητος και της ήθικης καθάρσεως ως παρήγορον μήνυμα αναγεννητικής δημιουργίας. Χιλιάδες πιστών θα κομίσουν και σήμεραν τον φόρον της άφοσιώσεως των εις την μνήμην του Πρωτοκλήτου Άνδρέου. Χιλιάδες πιστών, εκ πάσης Έλληνικής γωνίας, θα γονυπετήσουν πρό του μεγάλου δράματος του Άγίου, διά να έκτεύσουν, μέσα εις κατανυκτικήν σιωπήν, όπως τόχουν της ευσπλαχνίας του, όπως κρατυνθούν εις τον ήμερήσιον άγωνα των, όπως δογηθούν εις την θέλησιν, διά την άνάστασιν και την ήθικήν τελειωσίν των. Είναι μία στιγμή θαύματα συγκινητική, μία στιγμή από εκείνας, που ύφαινον το εξαίσιον έπος του Χριστιανισμού. Μέσα εις τον λιθωντόν, από τον όποτον δλόκληρος ή Πόλις εφωδίζει, το δράμα και το διδάγμα του Πρωτοκλήτου αναπαλάσσεται με την ένεργειαν μεγάλης δλκής θρησκευτικού γεγονότος. Οι πιστοί αίσθονται να ζωντανεύη μέσα των το κήρυγμα και το παράδειγμα του Πρώτου των Άποστόλων. Άγαπημένος του Κυρίου, έφθασεν εις αυτήν την πόλιν του κάλλους, του πλούτου και της ειδικολατρίας. Και γαλήνιος, φωτοβόλος, πλημμυρισμένος από έμπνευσιν θεϊαν, από ψυχικήν δύναμιν υπερχόουσαν, από πνευματικότητα, γοητευτικώς παραούρουσαν. Δεν είχε

στόμφο. Δεν ήρέσκειτο εις την ρητορείαν. Άλλα ήσαν τα έφάδια. Έφερε την Άλήθειαν, αυτήν που δεν έχει ανάγκην επικουρικών ένισχύσεων, διά να κατακτήση τας ψυχάς. Άπλοος και άπείριτος, άλλα έντονώτατα πειστικός ο λόγος του έπescen εις την Πατριικήν ψυχήν, όπως ή ζωογόνος δράσος της πρώτας εις την διψασμένην γήν του ήρους.

Τότε κάτι ούσιαστικόν ήλλαξε. Κάποιο νέο μήνυμα ήλθεν εις τούς κατοίκους των Πατρών. Ήτο ώσαν να άνεβλεψαν αλφειδώς, ώσαν να άγεγεννήθησαν. Ένώπιόν των ήρχιζε ζωή άλλη, άπειρος ώραία, άσυλήπτως άζία της άποστολής του ανθρώπου. Και ο άνθρωπος ήκολούθησε τον Άπόστολον. Και αι τάξεις των πιστών επληθύνοντο δομήτερα. Και ή πάλαξ ήρόντοτο. Και οι πρώτοι πυρήνες έγινον κύμα. Και μεταξυ αυτών και ή σύζυγος του Ρωμάλου Αιγαίου. Αυτός ήρχισε πλέον να εργίζεται με το φαινόμενον. Και εκάλεσε τον Άπόστολον Άνδρέαν ν' άποκρύψη ει, ειδίδασκεν. Από της στιγμής εκείνης ήρχιζεν ούσιαστικός το μαρτύριον. Προς τι όμως; Ο διωγμός εύρισκε τον Πρωτοκλήτον περισσότερο άκμπτον παρ' ότι εις την άρχην.

Υπέρχος έμεινε μέχρι της τελευταίας στιγμής. Και επί του σταυρού ο μάρτυς έδικαίωσε τον ήρωα της πίστews. Έβάδισε προς το φρικτόν μαρτύριον ως εάν έσπευετο προς χαράν. Έπροχώρησε προς τον πόνον και ήγάλλετο. Έγνώριζεν, ότι επλήρωνε το χρέος του. Έγνώριζεν ότι ο σπέρμας της πίστews έδιδεν ήδη καρπούς. Και αυτό άπέτελει την εκπλήρωσιν του μεγάλου σκοπού.

Έκτοτε ή πρωτεύουσα της Πελοποννήσου τιμά με παλμόν και με έξαρσιν την μνήμην του Πρωτοκλήτου, ο όποιος την καθήγησε με το αίμα του. Την τιμά και σήμεραν. Και είναι αι ψυχαι όλων των κατοίκων της ήνωμένης εις μίαν. Είς μίαν καθολικήν ψυχήν, ή όποία γονυπετεί τώρα πρό του Σπυτου Σκηνωμάτος, με την έφεσιν κάποιας περαιτέρω άνόδου εις τας περιοχάς των ήθικών πραγματοποιήσεων, με τον ζήλον κάποιας τελειώσεως, με την προσδοκίαν κάποιας ζωής, συμφωνοτέρας με το κήρυγμα του Άγίου, ο όποιος τον λόγον και το παράδειγμα άφηνεν ως έντολήν και υποθήκην μεγάλην.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Η ΝΤΕΜΠ ΡΕ'ΥΝΟΛΤΣ

ΖΗΤΕΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ
ΔΙΟΤΙ ΤΗΝ ΠΑΡΗΜΕΛΗΣΕ
ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΤΑΙΗΛΟΡ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατά τηλεγράφημα του Πρακτορείου «Ρώιτερ» εκ Σόλλυουον, ή ήθοποιός του κινηματογράφου Ντέμπε Ρέυνολτς, έδήλωσεν ότι θα ζητήση διαζύγιον από τον σύζυγόν της τραγουδιστήν Έντι Όφσερ, μετά του όποτου εύρίσκειται εν διαστάσει, διότι ούτος την παρημέλησε χάριν της ήθοποιού του κινηματογράφου Έλίζαμπεθ Τάιγλορ, χήρας του παραγωγού Μάικ Τόντ.

Η Ρέυνολτς προσέθεσεν ότι ή θύρα της 'θα είναι άνοικτη διά τον Όφσερ, εάν ούτος θέληση να έπισκεφθή τα τέκνα του.

ΕΝΑ ΠΑΝΙΣΧΥΡΟΝ «ΚΑΡΤΕΛ»
Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ
ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΜΙΑΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΤΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ ΤΗΣ 2 1/2 ΔΙΣΕΚ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ
Η «Ντέ Μπέρς» έλέγχει άπόλυτα δλόκληρήν την παραγωγή άδαμαντων στην Άφρική, με ένεργητικό που υπερβαίνει τα δύο μίλια δισεκατομμύρια δολάρια. Τό έτος ο εισόδημα των 20.000 Εδωρωπαϊών και 136.000 Άφρικανών εργατοπαλλήλων της φθάνει τα 100 εκατομμύρια δολάρια. Τό τεράστιο αυτό καρτέλ δεν έλέγχει μόνον όλην την

παραγωγήν δναμαντιών του δυτικού κόσμου άλλα και το μεγαλύτερον ποσοστό της παραγωγής χρυσού, το ένα τρίτο της παραγωγής χαλκού και το ένα πέμπτο της παραγωγής άνθρακος.

«Διαθέτομεν το άποκλειστικό μονοπώλιο των διαμαντιών, λέγει ο Χάρρυ Όπενχάιμπερ, ο γενικός διευθυντής της Ντέ Μπέρς, και είμαστε υπερέχοντες γι' αυτό, διότι μόνον εφ' όσον ή διάθεσις των διαμαντιών γίνεται από μία μοναδική πηγή, μπορεί να κρατήση την πραγματική τους αξία».

Τό γεγονός ότι τα κέρδη του καρτέλ υπερβαίνουν τα 65 εκατομμύρια τον χρόνο είναι ένας από τούς λόγους της υπερηφάνειας.

Τα διαμάντια της Νοτίου Άφρικής φθάνουν στην αγορά μόνον μέσω της Σέντραλ Σέλλιγκ Όργκανιζέσιον που έχει τα γραφεία της στον άριθμό 2 της Τσαρτερχάουζ Στρίτ. Έκεί συγκεντρώνονται μία φορά το μήνα οι έμποροι άδαμαντων από όλον τον κόσμο γιά να αγοράσουν τα διαμάντια. Χωρίς παζάρια, χωρίς έκπτώσεις, χωρίς εύκαινά, οι έμποροι, άν θέλουν τα διαμάντια πρέπει να πληρώσουν την τιμή που όρίζει ή ΕΣΥΝΕΧΙΑ εις την 4ην σελ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΙΤΟΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΤΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ (16. ύπην.) Η Κυβέρνησις έχουσα ύπ' όψιν, ότι ή μέχρι τούδε ακολουθείσα πολιτική της προστασίας του σίτου, με τας σοβαράς ηδξημένους έναντι των διεθνών

τιμάς, προκαλεί, δυσμενείς επιπτώσεις επί της οίκονομίας της χώρας, προήλθεν εις την άπόφασιν όπως περιορίση, προοδευτικώς την άμεσον προστασίαν του σίτου εις τα επιβαλλόμενα όρια υπό των καλώς νοσημένων συμφερόντων του κοινωνικού συνόλου. Προς τοούτο ή Κυβέρνησις και ίνα μη άνακύψη ο κίνδυνος αύξήσεως της έγγερου σιτοπαραγωγής εις ύψη υπερβαίνοντα τας ανάγκας καταναλώσεως της χώρας και συνεπώς, μέζονος διογκώσεως της επιβαρύνσεως του κοινωνικού συνόλου προς έπίδοττον εις εξαγωγής των πλεονασμάτων εις τας χαμηλάς τιμάς της διεθνούς αγοράς, άπεφάσισε τα έξης διά το έτος 1959.

α) Είς την συγκέντρωσιν θα παραληφθή ποσότης σίτου κατ' άνώτατον όριον 400.000 τόννων.

β) Έντός του όριου των 400 000 τόννων θα καθορισθούν τα δικαιώματα παραδόσεως εις την συγκέντρωσιν, άλλα μόνον διά παραγωγούς καλλιεργούντας έκτασιν μέχρις 80 στρεμμάτων.

γ) Έξ έκαστου δικαιούχου παραγωγού θα παραλαμβάνεται μέρος μόνον του πλεονάματος της παραγωγής του.

δ) Δεν θα, περιλαμβάνεται καθ' όλοκληρίαν οίτος προερχόμενος από καλλιεργείαν ένεργηθείσαν έντός της περιμέτρου κατασκευαζομένων υπό του Κράτους άρδευτικών έργων καί.

ε) Η μέχρι τούδε διάκρισις των τιμών συγκεντρώσεως εις βασικήν και προνομαχικήν καταργείται, διότι είδει λαβήν εις καταβολήσεως εις βάρος του δημόσιου. Η ένιαία —κατά ποιότητα— τιμή συγκεντρώσεως διά την έσοδείαν 1959 θα καθορισθή κατά τας παραμονάς της έσοδείας εν ύψει του ύψους αυτής και των διεθνών τιμών και εις έπίπεδον μεταξυ της προνομαχικής

και της βασικής τιμής της έσοδείας 1958.

Επιδη όμως εκ του περιορισμού της άμεσου προστασίας του σίτου δημιουργούνται προϋποθέσεις περιορισμού των δια σίτου καλλιεργουμένων έκτασεων, ή Κυβέρνησις, προς ούσιαστικήν υποδομήσιν των σιτοπαραγωγών, οίτινες θα επεθύνουν να στραφούν προς άλλας καλλιεργείας, όπως είναι τοούτο δυνατόν, και ίδια τοιαύτας κτηνοτροφικών ψυχανθών, άπεφάσισε διά το ΕΣΥΝΕΧΙΑ εις την 4ην σελ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΠΡΟΤΑΘΗ Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΖΑΣΤΟΒΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΑΧΑΪΚΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ Τ. Ε. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Προεβδές συνήλθεν εις μακράν συνεδρίασιν ή Τοπική Έπιτροπή Τουρισμού και συνεζήτησεν επί του καταρτισμού ένός πλήρους προγράμματος τουριστικής αξιοποίησης της πόλεως των Πατρών και των δυνατότητων αυτής ως παράγον ευνυρτέρας ανάπτυξεως του Έθνικού μας Τουρισμού.

Καθ' ή γνώσθη, μεταξυ άλλων ή Έπιτροπή άπεφάσισεν όμοφώνως να προτείνη εις τον Ε.Ο.Τ. την άνέγερσιν εις Πάτραις ένός μεγάλου τουριστικού ξενοδοχείου επί του παρ' τον παλαιόν αιδηροδρόμικόν σταθμόν οικόπεδον του Ο.Α.Ε.Π., δυνάμεν να έξυπηρετήσιν τούς διά των Πατρών διακινούμενους ζένους, δαδουχικήν έξυπρέτησις είναι άναγκαρή διά την συνεχώς άναπτυσσομένην κίνησιν αύτων.

Επίσης ή Έπιτροπή άπεφάσισεν όπως προτείνη την χρησιμοποίησην του παρ' την Ζαστοβαν, από είκοσας έγκυαταλειμμένου, κτηριακού συγκ-

πλετήματος όπερ προερίτετο διά Σανκτόριον, διά την ίδρυσιν μεγάλου τουριστικού ξενοδοχείου, εν συνδυασμώ με έτερον έργον άφορών την αξιοποίησην του έρους Παναχαϊκών διά την άνάπτυξιν χειμερινών απόδων ένδ' άποφάσεως, άλλα και την δημιουργίαν ένός πρωτεύοντος ξενοδοχείου.

Τέλος ή Τ.Ε.Τ. άπεφάσισεν όπως προτείνη ακόμη την άνέγερσιν τουριστικού περιπτέρου έντός του πάρκου του Έννετικου Φρουρίου των Πατρών, προς αξιοποίησην αυτού.

Μετά τας άνωτέρω άπεφάσεις άνεχώρησεν χθές εις Αθήνας ο πρόεδρος της Έπιτροπής Τουρισμού κ. Πάνος Σκουρής προκειμένου να ένεργήση επί των άποφασισθέντων παρ' τω γενικώ συμβουλίω του Ε.Ο.Τ. και να προβή προσωπικώς εις άνάλογα διαβήματα προς τούς αρμόδιους κυβερνητικούς παράγοντας διά την ένίσχυσιν της έν προκειμένω προπα-

δείας της πόλεως.

Για τους ΠΑΤΡΙΝΟΥΣ



ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΝΑΡΕΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Χρόνια πορφα
και
ειδωχισμένα...

...μέ' ένα



ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ